

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НИШУ
32 Гж.бр.1044/17
31.10.2017. године
Н и ш

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У НИШУ, у већу састављеном од судија, Соње Симоновић Стојановић, председника већа, Зорице Стошић и Јадранке Митровски, чланова већа, у правној ствари тужиоца, Р. С. Из ..., чији је пуномоћник Златимир Стевановић, адвокат из Лесковца, против туженог, ГП „П.“..., чији је пуномоћник Иван Трикић из Београда, ради заузећа, чинидбе и накнаде штете, вредност спора 10.000,00 дин., одлучујући по жалби туженог изјављеној против пресуде Основног суда у Лесковцу П.бр.9862/15 од 16.09.2015. године, исправљене решењем од 23.08.2017. године, у седници већа одржаној дана 31.10.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженог, ГП „П“ ..., па се **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Лесковцу П.бр.9862/15 од 16.09.2015. године, исправљена решењем од 23.08.2017. године у ставовима **другом** (означен бројем II.1.), **трећем** (означен бројем 2) и **четвртном** (означен бројем 3) изреке пресуде.

УКИДА СЕ иста пресуда у ставу **првом** изреке.

УКИДА СЕ иста пресуда у ставу **петом** (означен бројем 4) изреке којим је одлучено о трошковима поступка, и предмет враћа првостепену суду на поновно одлучивање о трошковима поступка.

Образложење

Првостепеном пресудом, исправљеном решењем од 23.08.2017. год., ставом првим изреке, одбијен је као неоснован приговор недостатка пасивне легитимације, ставом другим изреке, који је означен бројем II.1. утврђено је, да тужени без правног основа држи и користи део кп. бр.... КО ...у пов. од 4339 м², у мерама и границама описаним у овом ставу, власништво тужиоца, на ком делу је тужени бесправно поставио део монтажне бараке, на бетонском темељу, бетонски темељ са зидовима на бетонском платоу, бетонске тротоаре и стазе, бетонску плочу септичке јаме, бетонски

темељ за бетонску базу, пошљунчани прилазни пут, три бетонске шахте и ограду од бетонских стубова и бодљикаве жице, све са ближим описом и мерама, па је тужени обавезан, да са описаног дела кп. бр. ... уклони и дислоцира наведене објекте и да тужиоцу преда наведени део парцеле, ослобођен од свих објеката, у означеним мерама и границама, с тим да се тужени обавезе на дуговану чинидбу може ослободити уколико тужиоцу исплати износ од 681.600,00 дин., са законском затезном каматом почев од 16.09.2016. год. Ставом трећим (који је означен бројем 2) тужени је обавезан, да тужиоцу на име рекултивације земљишта – дела кп. бр. ... КО ... у описаним мерама и границама, и то довоза хумуса и разастирања хумуса, дубоког орања и набавке и разастирања стајњака на наведеном делу парцеле исплати новчани износ од 1.016.895,00 дин., са законском затезном каматом почев од 16.09.2016. год. па до коначне исплате. Ставом четвртим (који је означен бројем 3) тужени је обавезан да тужиоцу, на име накнаде штете због изгубљене добити, због некоришћења описаног дела кп. бр. ... КО ...а, у површини од 4339 м², у периоду од 30.01.2009. год. до 11.07.2016. год., исплати износ од 951.108,80 дин., са законском затезном каматом почев од 16.09.2016. год. до исплате. Ставом петим, који је означен бројем 4. тужени је обавезан, да тужиоцу исплати износ од 399.470,00 дин., са законском затезном каматом на износ трошкова, за случај доцње у исплати, од дана пресуђења па до исплате.

Благовременом жалбом тужени побија донету пресуду, због битне повреде одредаба парничног поступка, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, са предлогом, да се побијана пресуда преиначи или да се иста укине и закаже расправа пред другостепеним судом.

Испитујући правилност и законитост побијане пресуде, на основу чл.386 ЗПП-а, Апелациони суд налази, да је жалба туженог делимично основана.

У првостепеном поступку није било битних повреда одредаба Закона о парничном поступку из чл. 374 ст. 2 тач. 1-3, 5, 7. и 9, о чему Апелациони суд води рачуна по службеној дужности, а нема ни битне повреде поступка на које се у жалби указује у односу на одлуку у ставовима другом, трећем и четвртном изреке пресуде.

Према утврђеном чињеничном стању током поступка, тужилац је искључиви власник кп бр. ...КО ..., што је уписано у Лист непокретности бр. ... КО ... Право својине тужилац је стекао тако што је, Решењем од 10.03.1998. год. од стране Одељења за финансије и имовинско правне послове Општине Лесковац, усвојен предлог Републичке дирекције за путеве, па је право коришћења са ДП „П.“ на кп. бр. ...у површини од 11.200 м² пренето тој Дирекцији, а закљученим поравнањем од 10.03.1998. год., бр. ..., парцела је припала тужиоцу, и то на име накнаде за експроприсано земљиште у корист корисника експропријације, Дирекције за путеве у КО Доњи Буниброд. Претходно, ДП „П.“ ...је туженом, ГП „П.“ ..., издала у закуп, по Уговору од 05.09.1997. год. на 18 месеци парцелу бр. ...површине 3 хектара, у коме се наводи да је парцела власништво закуподаца, иако је закуподавац имао право коришћења, а парцела је била у власништву Републике Србије. Анексом од 08.09.1997. год. закуп је продужен до 31.12.2011. год. Увиђајем суда на лице места и вештачењем преко вештака геометра Драгана Илића, извршена је идентификација мера и граница парцела, извршена је идентификација и мерење постављених објеката, констатовано да су постављеним објектима заузети делови Кп бр. ...у површини од 4339 м², у описаним мерама и границама, као и да је објекте поставио тужени. Тужилац је дописом од 20.09.2005. год. од туженог тражио уклањање објеката и предају парцеле. Из Налаза и мишљења вештака грађевинске струке Миће Игњатовића утврђено је, да је за уклањање објеката постављених на наведеном делу Кп. бр. ... потребно извођење

радова у вредности од 681.600,00 дин., а из допунског налаза и мишљења судског вештака Светозара Ђурашковића утврђено је, да вредност радова потребних за рекултивацију спорног дела парцеле, а који се огледају у довозу хумуса, разастирању истога, добоком орању и набавци и разастирању стајњака, износи 1.016.895,00 дин.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, а применом чл. 37 Закона о основама својинско правних односа суд усваја тужбени захтев тужиоца и обавезује туженог на повраћај заузетог дела парцеле и сходно чл. 291 ЗОО на уклањање свих објекта које на заузетом делу поставио, односно исплату вредности радова потребних за наведену чинидбу. Изгубљену добит због некоришћења предметног дела парцеле, а коју је тужилац, обзиром на истакнути приговор застарелости, прецизираним тужбеним захтевом определио за три године уназад од дана утужења, суд из допунског налаза судског вештака утврђује на износ од 951.100,00 дин., па применом чл. 154., 155, 189, 190 и 376 ЗОО усваја тужбени захтев.

Неосновано се у жалби туженог наводи, да је начињена битна повреда одредбе чл.374 ст. 2 тач. 12 ЗПП-а, обзиром да донета пресуда није противуречна са датим разлозима у образложењу, нити су дати разлози противуречни садржини исправа у списима предмета.

Првостепени суд правилно, из изведених доказа утврђује, да је од стране туженог извршено заузеће дела парцеле тужиоца Кп. бр. ... КО ..., да је површина заузетог дела 4339 м², констатује којим све објектима изграђеним од стране туженог је заузеће извршено, па правилно налази да су испуњени услови за примену одредбе чл. 37 ЗОСПО, којом је прописано да власник може тужбом захтевати од држаоца повраћај индивидуално одређене ствари, при чему мора доказати да на ствари чији повраћај тражи има право својине, као и да се ствар налази у фактичкој власти туженог. Како је тужилац поставио факултативан захтев за исплату вредности радова које је потребно извести ради уклањања објекта постављених на заузетом делу парцеле, то се суд приликом одлучивања о овом делу тужбеног захтева није требао упуштати у оцену висине овако постављеног захтева, јер исти у смислу чл.196 ЗПП-а представља само овлашћење туженог да се чинидбе ослободи исплатом траженог новчаног износа, а обавеза туженог је и даље чинидба и тужилац само извршење чинидбе може захтевати, а на туженом је право избора, да ли ће чинидбу испунити или се користити овлашћењем, да уместо чинидбе изврши исплату, па суд није дужан да испитује да ли новчани износ одговора вредности дуговане неновчане чинидбе. Међутим околност да је првостепени суд утврђивао вредност потребних радова за извршење чинидбе и да је у складу са тако утврђеном вредношћу тужилац поставио захтев, није била од утицаја на правилно пресуђење у овом делу тужбеног захтева, па је првостепенa пресуда потврђена у ставу другом изреке.

Неосновано се жалбом туженог указује да првостепени суд није поступио у складу са раније датим примедбама из другостепене одлуке, имајући у виду да је у поновно спорведеном поступку суд обавио допунско вештачење преко судског вештака Светозара Ђурашковића у складу са налогом другостепеног суда, да је из допунског налаза и мишљења од 11.07.2016. год. утврдио потребне радове и њихову вредност за рекултивацију земљишта и висину изгубљене добити за тужиоца (за укупан период од 15 година, на основу кога је тужилац определио захтев за изгубљену добит за три године пре утужења имајући у виду истакнути приговор застарелости), те да се истим вештак изјаснио на примедбе туженог и у складу са налогом другостепеног суда, а тужени остао при поновљеним примедбама, не предлажући друго вештачење, односно не користећи се овлашћењима из чл. 271 ЗПП-а.

Са изложеног, а на основу чл. 390 ЗПП-а, одлучено је као у ставу првом ове

пресуде.

Међутим, нема места одлучивању о истакнутом приговору пасивне легитимације у изреци пресуде, обзиром да је приговор пасивне легитимације материјално правни приговор, од кога зависи основаност тужбеног захтева, па се разлози о постојању или непостојању пасивне легитимације туженог дају кроз образложење пресуде и разлог су за мериторно одлучивање о тужбеном захтеву. Стога овај суд налази, да је одлучивањем о приговору недостатка пасивне легитимације суд одлучивао мимо постављеног захтева тужиоца, а не ради се о приговору о коме се одлука уноси у изреку пресуде у смислу чл.316 и 355 ст.3 ЗПП-а, па је на основу чл. 393 ст.1. ЗПП-а у овом делу, у ставу првом изреке, побијана пресуда укинута и одлучено као у ставу другом ове пресуде.

Основано се у жалби туженог оспорава одлука о трошковима поступка, имајући у виду утврђену вредност предмета спора у овој правној ствари, те да се из утврђеног износа досуђених трошкова не може утврдити који тарифни број Адвокатске тарифе је првостепени суд применио када је одлучивао о трошковима, односно да ли је правилно примењена тарифа. Одлука о трошковима је противуречна у односу на досуђену законску затезну камату на износ трошкова, који се досуђују од доспелости и од правноснажности, а све имајући у виду, да се камата на трошкове поступка може досудити само од дана извршности пресуде. Обзиром на наведено, а сходно чл. 401 ст.1 тач. 3 ЗПП-а одлучено је као у ставу трећем ове пресуде.

АПЕЛАЦИОНИ СУД У НИШУ, дана 31.10.2017. године, 32 Гж.бр.1044/17

Председник већа-судија
Соња Симоновић Стојановић,с.р.

Тачност преписа потврђује
Управитељ судске писарнице